

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

1

Εἰς IG XII 5, 552

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ¹, κεχαραγμένη ἐπὶ βάρθρου (πίν. 22α), ἀπόκειται εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὑπ' ἀριθ. Εὐρετηρίου 10595. Προέρχεται ἐκ Κέω καὶ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας μέσῳ Λαυρίου (Ath. Mitt. 7, 1876, σ. 146: 12, 1887, σ. 300).

Ἐπὶ τοῦ βάρθρου τούτου ἐν τούτοις εἶναι κεχαραγμένη ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή μίαν ἀκόμη φοράν, ἐπὶ τῆς ἀντιστοίχου τῇ προσθίᾳ πλευρᾶς, διότι, ὡς φαίνεται, τὸ ἀνάθημα ἔπρεπε νὰ εἶναι ὄρατὸν καὶ ἐκ ταύτης. Ἡ ἑτέρα ἐπιγραφή, τὴν ὁποίαν δὲν ἀναφέρουν οἱ ἐκδόται, ἀπεικονίζεται ἐν τῷ πίνακι 22β.

Θεοκύδης : Ἀρισταίχμου
Ἀφροδίτῃ ἀνέθηκεν ἄρξας

2

EM 5376

Ἐπιτύμβιος κιονίσκος λευκοῦ μαρμάρου. Τὸ κάτω τρίτον περίπου, ὅπερ ἐκρύπτετο εἰς τὸ ἔδαφος, εἶναι εἰς ἣν μορφήν ἐξῆλθε τοῦ λατομείου. Ὑψ. 0.92 μ., διαμ. 0.27 μ. Εἰς τὸ ἄνω μέρος καὶ ὑπὸ τὸν δακτύλιον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν:

Μηροφίλα
Αυκία
Μουσαίου
γυνή

τοῦ 3^{ου}/2^{ου} π.Χ. αἰῶνος.

Τόπος καὶ χρόνος εὐρέσεως δὲν εἶναι γνωστοί.

3

Εἰς IG II² 5915

Ἡ ἐπὶ τοῦ κιονίσκου EM 11684 ἐπιγραφή Βίωτος | Εὐδίκου | Γαργήτιος εὔρηται μίαν ἀκόμη φοράν ἐπὶ ἄλλου κιονίσκου τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἐλέγχει καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον.

¹ Θεοκύδης : Ἀρισταίχμου | Ἀφροδίτῃ ἀνέθηκεν ἄρξας. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀφορᾷ καὶ ἡ ἐν IG XII 5, 550 ἐπιγραφή, περὶ ἧς ὁ ROEHL, I. G. A. No 398 ἀναφέρει:

Museo publico Atheniensi.. videtur ibi iam non exstare, ἣτις φέρει ἀριθμὸν EM 4059.

α. Ἐνεδίγραφον βάθρον ἐκ Κέω προσθία ὄψις.

β. Ὅπισθία ὄψις τοῦ βάθρου.

4

Εἰς IG II² 6652

Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ κιονίσκου τούτου, μὲ τὰ λίαν ἀβαθῆ γράμματα, ἦν εἶδεν ὁ KIRCHNER ἐν τῇ ἄνω αὐλῇ τοῦ Μουσείου καὶ ἐδημοσίευσεν ἐξ ἐκτύπου, φαίνεται ὅτι πρόκειται νὰ ἀναγνωσθῇ ὡς

*Δάμων
Ζηνοδώρου
Λαμπροῦς*

καὶ ὄχι *Δαμῶ | Ζηνοδώρου | Λαμπροῦς | θυγάτηρ*.

Αἱ διαστάσεις τοῦ λίθου συμφωνοῦν, ὥσαύτως ἡ δοθεῖσα μορφή γραμμάτων. Ἐπὶ πλέον δὲν ὑπάρχει ἄλλος κιονίσκος ἐν τῇ ἄνω αὐλῇ, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐπιγραφή νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ταυτισθῇ μὲ ἐκείνην, οἷαν τὴν ἀνέγνωσεν ὁ KIRCHNER.

5

Εἰς IG II² 7130

Στράτων | Στράτωνος | Παλληνεὺς

Ὁ KIRCHNER εἶδεν ἀπότμημα τοῦ κιονίσκου μόνον καὶ σημειοῖ: ὕψ. 0.38 μ. Litteras, quae nunc perierunt, lineis subductis, significavimus. Τὸ τεμάχιον ὅμως, ὅπερ ἔλειπεν, εὐρέθη καὶ συνεκολλήθη ἐπὶ τοῦ κιονίσκου, ὅστις νῦν μετρεῖ καθ' ὕψος 1.03 μ. καὶ κατὰ διάμετρον 0.32 μ.

6

Εἰς IG II² 7687.9933

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ὁ KIRCHNER σημειοῖ: Mus. Nat. ἄνω αὐλή, ubi a. 1927 non inveni. Περὶ τῆς δευτέρας: Mus. Nat. ἄνω αὐλή. Exscr. Kirchner. Ἀμφότεραι ἐν τούτοις εἶναι κεχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κιονίσκου. Σημειωτέον, ὅτι ὑπὸ τοῦ KOEHLER εἶχε δημοσιευθῆ ἡ πρώτη τούτων μόνον.

7

Εἰς IG II² 8555

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη (EM 209), κατὰ KIRCHNER

Ἀθηναίς | Ἀταρβύρου | Ἡρακλεῶτις,

θα ἀναγνωσθῇ ὡς:

*Αθηναίς
Ἀταρβύρου
Ἡρακλεῶτις*

8

Εἰς IG II² 11689a (=6920).

Περὶ ταύτης ([Θρ]ασύξενος | [Μν]ησιθέου | ---) ὁ KIRCHNER γράφει, ὅτι τοῦ εἶναι γνώριμος ἀπὸ ἐκτύπον τῆς ἀποσταλὲν αὐτῷ ἐν ἔτει 1910 παρὰ τοῦ Lattermann καὶ ὅτι τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων τῆς εἶναι 0.040 μ., τὴν ἀναφέρει δὲ ὡς columella. Εἶναι ἐν τούτοις

ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ τῶν IG II² ὑπ' ἀριθ. 6920 ἐπιγραφὴν (EM 361) ἣτοι *Θρασύξενος | Δωσιθέου | ἐγ Μυρρινοῦττης*. Ὁ KIRCHNER σημειοῖ ἐν 6920, ὅτι τῆς ἐπιγραφῆς σφύζεται τὸ ὄνομα θανόντος καὶ τοῦ πατρὸς του· τοῦτο καὶ νῦν συμβαίνει. Διότι τὸ κάτω μέρος, ἣτοι δύο ἐκ τῶν τεσσάρων τεμαχίων, ἐφ' οὗ ἀνεγράφετο τὸ δημοτικόν, ἔχει ἀπολεσθῆ πρὸ πολλοῦ καὶ δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς φωτογραφίας, ἣτις ἐν ἔτει 1874 ἔγινε διὰ τὰ Grabr. τοῦ CONZE ἐκ τῶν δύο πάλιν τεμαχίων τοῦ ἄνω μέρους, τὸ ἀριστερόν, με $2 \frac{1}{2}$ περίπου τῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου στίχου γραμμάτων, εἶχεν ἀποκολληθῆ ἀσφαλῶς πρὸ τοῦ 1910, ὅτε εἶχε γίνε τὸ ἔκτυπον τοῦ Lattermann καὶ χωριστὰ ἀπέκειντο μέχρι πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον. Ὁ KIRCHNER λοιπὸν εἶδε τὸ μεγαλύτερον τῶν δύο τούτων τεμαχίων, τὸ δεξιόν, καὶ τὸ ἐδημοσίευσεν ὡς ὑπ' ἀριθ. 11689a, τὸ ὕψος ὅμως γραμμάτων ὅπερ δίδει εἶναι τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6920¹.

9

Εἰς IG II² 12688

Τὸ τεμαχίον μαρμάρου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή

Συρακόσιος

ἀπόκειται εἰς τὸ EM καὶ φέρει ἀριθμὸν 1728. Εἶναι ὑμήτειον καὶ εἶναι τμήμα ληκύθου, ἣς σφύζεται ἡ βᾶσις τοῦ λαιμοῦ, καὶ ὄχι κιονίσκου. Ὁ KIRCHNER τὸ θεωρεῖ ὄνομα κύριον, δύναται ἐν τούτοις νὰ εἶναι καὶ ἐθνικόν.

10

Ἐπιτύμβιος κιονίσκος φαιοῦ μαρμάρου ἀκέραιος. Τόπος καὶ χρόνος εὐρέσεως ἄγνωστοι. Ὑψ. 0.97 μ., διαμ. 0.32 μ. Εἰς τὸ ἄνω μέρος καὶ ὑπὸ τὸν δακτύλιον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν:

Ἀλέξανδρος

Τιμοκράτου

Ποτάμιος

τοῦ 2^{ου}/1^{ου} π.Χ. αἰῶνος.

Οὗτος δύναται νὰ εἶναι πατήρ τοῦ Ποταμίου Τιμοκράτους Ἀλεξάνδρου, ἐφήβου ἐν ἔτει 128/7 (Hesperia 24, 1945, σ. 232 στίχ. 175).

11

Ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ εἶναι ἀναγεγραμμένη ἡ ἐν IG II² 5247 ἐπιγραφή, καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιστοίχου πλευρᾶς εἶχε χαραχθῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή:

Γλανκίας

Σιδώνιος

Χρονολογεῖται εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ 3^{ου} π.Χ. αἰῶνος, τὸ δὲ τραπεζοειδὲς μνημεῖον

¹ Ἡ ἀνωτέρω γνώμη μου ἐπεβεβαιώθη καὶ ἀπὸ τὸ ἔκτυπον τῆς IG II² 11689a ἐπιγραφῆς, ὅπερ πάνυ εὐγενῶς ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσίν μου παρὰ τῶν ἀρμοδίων

τῆς Πρωσοικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, πρὸς οὓς ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου.

εἶχε γίνει διὰ τὸν Γλαυκίαν τοῦτον. Φαίνεται, ὅτι ἐν τῇ ἄνω ἀύλῃ τοῦ Μουσείου, ἐνθα παλαιότερον εἶχε μελετηθῆ ὁ λίθος, δὲν ἦτο δρατὴ ἢ πλευρά του αὕτη.

12

Ἐπιτύμβιος κιονίσκος φαιοῦ μαρμάρου, ἀκέραιος. Τόπος καὶ χρόνος εὐρέσεως ἄγνωστοι. Ὑψ. 1.12 μ., διάμ. 0.28 μ. Εἰς τὸ ἄνω μέρος φέρει τὴν ἐπιγραφὴν :

Δέκιμος

Γαίου

Σφήτιος

τοῦ 2^{ου}/1^{ου} π.Χ. αἰῶνος.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Θ. ΜΙΤΣΟΣ